

A Friedmann Család

Ez egy családi fénykép. Minnyájan rajta vagyunk, a szüleim, a testvéreim és én. A kép a soltvadkerti házunk udvarán készült.

A szüleim véletlenül kerültek össze, úgy, hogy az anyukám egyik unokatestvére elvette az apukámnak a lánytestvérét. És ez a lánytestvér bemutatta anyukámnak a testvérét, a bátyját, az én [majdani] apukámat, és így házasodtak össze.

Nagyon vallásosak voltak, mindent betartottak, szigorúan, mindent. Parókában járt az anyám. Kóser, streng [szigorúan] kóser háztartás...

Az én apukám is járt minden nap templomba. Minden reggel ment a templomba, és amikor visszajött, akkor reggelizett, és utána kinyitotta az üzletét. És este, mikor bezárt, akkor ment megint a templomba. A nők nem, közben a család otthon maradt. Amíg kicsik voltunk, előre meg kellett vacsorázni, mire a papa jött, addigra már a mama bedugott minket az ágyba. Amikor nagyobbak voltunk, hát akkor együtt vacsoráztunk. És volt segítség a házban, volt cseléd.

Apukám megtanult magyarul, gyönyörűen beszélt magyarul, de az anyanyelve német volt. És az anyámmal magyarul is és németül is beszélt. Úgyhogy mi mindig hallottunk német beszédet otthon, de velünk a nagyszülők magyarul beszéltek. Sajnos! Bár beszélt volna velünk az apám németül! Akkor megtanultunk volna gyerekkortól. Lett volna két anyanyelvünk.